

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.II.437/2013/8.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2013. szeptember 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2013. március 25. napján kihirdetett 7.Bf.2067/2012/9. számú ítéletét I.r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A vádlott által elkövetett bűncselekmények törvényhelye helyesen a következő:

rablás büntette (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont) - 1.) tényállás  
testi sértés büntette (Btk. 164. § (1), (3) bekezdés) - 1.) tényállás  
garázdaság vétsége (Btk. 339. § (1) bekezdés) - 2.) tényállás  
kifosztás büntette (Btk. 366. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont) - 3.) tényállás  
társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont - 3.) tényállás  
társtettesként elkövetett testi sértés vétsége (Btk. 164. § (1), (2) bekezdés) - 3.) tényállás.

Egyebekben az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban 7.020 (hétezer-húsz) Ft - I.r. vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

A Miskolci Városi Bíróság a harmadfokú eljárással érintett I.r. vádlottat a 2012. augusztus 29-én kelt 28.B.2744/2011/140. számú ítéletében rablás büntette (Btk. 321. § (1) bekezdés), testi sértés büntette (Btk. 170. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, kifosztás büntette (Btk. 322. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont II. fordulat), társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk. 271. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont) és társtettesként elkövetett testi sértés vétsége (Btk. 170. § (1) bekezdés) miatt, mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 7 év börtönre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Ellenben a rablás büntetének kísérlete (Btk. 321. § (1) bekezdés, (3) bekezdés c) pont II. fordulat), a testi sértés büntette (Btk. 170. § (1), (4) bekezdés) és a sikkasztás büntette (Btk. 317. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont) miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az I.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett a vádlott által az

előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

I.r. vádlott terhére az első fokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a felmentő rendelkezéseket sérelmezve, a bűnösség megállapítása, másodlagosan a büntetés súlyosítása érdekében. Az I.r. vádlott és védője részben felmentés, valamint a büntetés enyhítése céljából jelentettek be jogorvoslatot.

A másodfokon eljáró Miskolci Törvényszék a 2013. március 25. napján kihirdetett 7.Bf.2067/2012/9. számú ítéletével az első fokú ítéletet I.r. vádlottra nézve megváltoztatta. E vádlott esetében a testi sértés büntettére (Btk. 170. § (1), (4) bekezdés) vonatkozó felmentő ítéleti rendelkezést mellőzte, és bűnösnek mondta ki garázdaság vétségében (Btk. 271. § (1) bekezdés - 2. tényállás). Egyebekben az ítéletet a I.r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú ítélet ellen I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést. Az ügyész nem élt jogorvoslattal. II.r. és III.r. vádlott vonatkozásában az ítélet másodfokon, IV.r. vádlottnál már első fokon jogerőre emelkedett. Mint ahogy jogerőssé váltak I.r. vádlott esetében a 4./ vádpontba foglalt csoportosan elkövetett rablás és az 5./ vádpontbeli sikkasztás tekintetében hozott felmentő rendelkezések is.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.246/2013/1-II. számú átiratában az első- és a másodfokú eljárást törvényesnek, a másodfokú bíróság ítéletét megalapozottnak, a bűnösségről szóló döntést és a cselekmények minősítését helyesnek tartva a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a másodfellebbezéssel érintett I.r. vádlott vonatkozásában.

A harmadfokú eljárásban a védő fellebbezését írásban részletesen indokolta (7.sz.irat). Az 1./ tényállásban foglaltakat vitatta, álláspontja szerint nem állapítható meg kétséget kizáróan a vádlott terhére a sérelmére elkövetett bűncselekmény. A 2./ tényállás kapcsán pedig jogos védelmi helyzetre hivatkozott. Ezen okok miatt az 1./ tényállásban írt rablás és súlyos testi sértés vádja alól bizonyítékok hiánya, a 2./ tényállásbeli garázdaságnál pedig jogos védelem miatt a vádlott felmentését és a büntetés enyhítését, másodlagosan pedig hatályon kívül helyezés mellett a Miskolci Járásbíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A bejelentett védelmi perorvoslatok folytán az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást I.r. vádlottat érintően a Be. 387.§ (1) (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően felülbírált, figyelemmel arra, hogy a Be. 386. § (1) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú határozat ellen a törvény biztosítja a fellebbezés jogát. A felülbírálat ugyanakkor nem terjedhetett ki a 4./ és 5./ tényállásbeli bűncselekményekkel kapcsolatos felmentő rendelkezésekre, ahol beállt a részjogerő.

A nyilvános ülésen az ügyész a másodfokú ítélet megváltoztatására tett indítványt azzal az indokkal, hogy a „három csapás” halmazati szabályainak változása folytán az új büntető törvény az enyhébb, ezért az I.r. vádlott ügyében már azt kell alkalmazni.

A védő a fellebbezését fenntartva elsődlegesen az I.r. vádlott teljes körű felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, harmadsorban a büntetés enyhítését kérte.

A védelmi jogorvoslatok nem alaposak.

A felülbírálat során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első- és másodfokú eljárást a bíróság a perrendi szabályokat megtartva folytatta le. Nem történt sem abszolút, de olyan jellegű relatív hiba sem, mely az érdemi felülbírálatot kizárná.

Rögzíti továbbá az ítéletábra, hogy a másodfokú határozat megalapozott, ekként a harmadfokú bíróság a Be. 388. § (1) bekezdés értelmében a határozatát a másodfokú bíróság által elfogadott tényállásra alapítja. A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott. A bizonyítékok mérlegeléséről és a ténymegállapításokról az elsőfokú és a másodfokú bíróság is részletes, alapos indokolást adott, melyben foglaltakkal a harmadfokú bíróság egyetértett. Az eljáró bíróságok megalapozottan vetették el a vádlottnak a bűncselekmények tagadásában megnyilvánuló védekezését, mint ahogy a 2.) tényállást érintően a jogos védelmi helyzetre hivatkozást is.

Az alkalmazandó jogszabály kapcsán az ítéletábra osztotta a fellebbezési főügyészi álláspontot, hogy a 2013. július 1-jétől hatályos 2012. évi C. törvényt (Btk.) kell alkalmazni, mert az új törvény a halmazati szabályok változása folytán enyhébb, mint az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény (régí Btk.). A régí Btk. 85. § (4) bekezdésében megfogalmazott, ún. „három csapás” szabályát egyrészt a hatályos Btk. 81. § (4) bekezdése akként módosította, hogy a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével akkor emelkedik, ha az elkövető különböző időpontokban követi el a három, befejezett személy elleni erőszakos bűncselekményt. A régí Btk. szabálya nem írta elő a különböző időpontokban való elkövetést, másfelől a régí Btk. 170. § (1) bekezdésében írt könnyű testi sértés vétsége már nem minősül személy elleni erőszakos bűncselekménynek a Btk. 459. § 26. pontja szerint. A törvény ilyen irányú módosítása, a norma szűkítése folytán az új törvény összhatásában egyértelműen enyhébbnek tekinthető, mert a vádlottal szemben a „három csapás” büntetéskiszabási szabály alkalmazásának nem állnak fenn az előfeltételei. A kifejtettel alapján ezért a harmadfokú bíróság az I.r. vádlott esetében az elbíráláskor hatályos büntető törvényt alkalmazta.

A harmadfokú bíróság megállapította, hogy a másodfokú ítéletnek a felülbíráható és a bűnösséget megállapító rendelkezései törvényesek és I.r. vádlott cselekményeinek minősítése is megfelel az anyagi jognak. Az új törvény rendelkezéseinek megfelelően azonban változtatást igényelt a bűncselekmények törvényhelyének megjelölése. A rablás büntette az alkalmazott Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontja, a testi sértés büntette a Btk. 164. § (1), (3) bekezdése /1.) tényállás/, a garázdaság vétsége a Btk. 339. § (1) bekezdése /2.) tényállás/, a kifosztás büntette Btk. 366. § (1) bekezdés b) pontja, a társtettesként elkövetett garázdaság büntette a Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja, a testi sértés vétsége pedig a Btk. 164. § (1), (2) bekezdése szerint minősül /3.)

tényállás/. A 3.) tényállással összefüggésben a csoportos elkövetés a Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pontján alapul.

I.r. vádlott a Btk. 459. § 31. a) pontja alapján minősül különös visszaesőnek.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés és közügyektől eltiltás törvényes, alkalmas a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez, tett arányos és megfelel a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglalt büntetéskiszabási elveknek is. A büntetés inkább enyhe, az I.r. vádlott terhére szóló ügyészi fellebbezés hiányában azonban súlyosításra nem kerülhetett sor. Értelemszerűen a különös visszaesővel szemben kiszabott büntetés túl szigorúnak sem tekinthető, lényeges enyhítése nem indokolt, ezért az arra irányuló védelmi fellebbezés nem volt alapos. A büntetést érintő indokolás az új törvény alkalmazása folytán annyiban helyesbítendő, hogy a szabadságvesztés kiszabása a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontján alapul, a végrehajtási fokozata a Btk. 35. § (1) bekezdése alapján börtön. Az I.r. vádlott a Btk. 38. § (4) bekezdés d) pontjában írt rendelkezés folytán nem bocsátható feltételes szabadságra. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés törvényhelye a Btk. 61-62. §. A beszámításra vonatkozó rendelkezés a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapszik.

A másodfokú ítélet egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletét a I.r. vádlott vonatkozásában a Be. 398. § (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be.397.§-a alkalmazásával helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján - utalva a Be.385.§-ára - állapította meg.

Debrecen, 2013. szeptember 9.

Dr. Elek Balázs sk.  
a tanács elnöke

. Hágér Tamás sk.  
előadó bíró

. Gömöri Olivér sk.  
bíró

#### ZÁRADÉK

A Miskolci Törvényszék 7.Bf.2067/2012/9. számú ítélete a harmadfokú határozatban írt változtatással I.r. vádlott tekintetében a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. szeptember 9.

Dr. Elek Balázs sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül  
tisztviselő